

مروری بر ویروس های شکمب های

- حمیدرضا محمدی^۱، مصطفی عبداللهی^۲، امیر درهباغی^{۳*}، مرتضی عبداللهی^۴، آیدا نجم الدین^۲
۱. استادیار گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران.
 ۲. دستیار بیماریهای داخلی دامهای بزرگ، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.
 ۳. دانش آموخته دکتری عمومی دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران.
 ۴. دانش آموخته دکتری عمومی دامپزشکی، دانشگاه آزاد واحد گرمسار، ایران.

a.darebaghi@yahoo.com

فاژها در سراسر دستگاه گوارش تمام حیوانات وجود دارند و در شکمبه نشخوارکنندگان هم جمعیت متراکمی از آرکیباکتریوفاژها و آرکیباکتریوفاژها مستقر شدهاند. بشر از سال ۱۹۶۰ پس از میلاد به وجود این ویروسها در شکمبه پی برد و بین سالهای ۱۹۸۰ تا ۱۹۹۰ میلادی مطالعات بیشتری روی آنان صورت گرفت. عملکرد این ویروسها در شکمبه متنوع بوده و دانش موجود از وجود برخی از اثرات مفید و برخی اثرات مضر ناشی از این ویروسها حکایت دارد. اثرات مضر این جمعیت شامل انتقال ژنهای توکسین میان باکتریها و کاهش مصرف خوراک در اثر بلع باکتریها و آرکیباکتریها است و اثرات مفید آنان هم شامل بالانس جمعیت باکتریایی، انتقال ژنهای مفید، فازدرمانی و تولید برخی از آنزیمهای خاص میباشد. تا به امروز اجزاء بیولوژیک این ویروسها در حد بسیار ضعیفی شناسایی شده است اما تکنیک مولکولی واکنش زنجیره‌ای پلیمرز پیشرفت چشمگیری را در زمینه شناسایی سکانس ژنی آنان فراهم آورد. هر چند علم بشر در مورد این جمعیت ناچیز است اما عقاید بر این است که این ویروسها نقش مهمی را در برقراری ارتباط میان جمعیتهای میکروبی اکوسیستم شکمبه، تعادل جمعیت باکتریایی شکمبه و ایجاد جریانی برای تبادل ژنتیکی میکروارگانیسمهای داخل شکمبه ایفا مینمایند.

کلمات کلیدی: فاژ، اکوسیستم میکروبی، شکمبه، نشخوارکنندگان.

بررسی انگل های داخلی و خارجی پرنده آبیا اوراسیایی (*rusticola Scolopax*) در شمال ایران

- محمدرضا یوسفی^۱، محمد اسدی ایرانی^۲، علی رضازاده کلاشمی^{۳*}، محمدجواد مشایخ نیا^۴، محمدرضا رودکی سروندانی^۳، آیناز اسلامی آملی^۴
۱. دکتری انگل شناسی دامپزشکی، دانشیار، دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی بابل
 ۲. دامپزشک عمومی، عضو باشگاه پژوهشگران و نخبگان جوان
 ۳. دانشجوی سال سوم مقطع دکتری دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی بابل
 ۴. دانشجوی سال دوم مقطع دکتری دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی بابل

Ali.rezazadeh.k@gmail.com

مقدمه: در مجموع ۱۸ مورد از (*Ruſticola .S*) که شامل ۱۱ پرنده نر و ۷ پرنده ماده از این گونه بود، طی ماه های آبان تا بهمن ۱۳۹۳، توسط سازمان محیط زیست استان مازندران از شکارچیان غیر مجاز ثبت و ضبط گردید. روش کار: برای مطالعه روی انگل ها، بدن و پرهای پرندگان با سوزن زیر استریو میکروسکوپ بررسی گردید. همچنین عفونت کرمی در دستگاه گوارش مورد بررسی قرار گرفت. میزان عفونت انگلی ابیا مورد بررسی ۱۰۰٪ (۱۸) بود. انگل های داخلی و خارجی ابیا اوراسیایی که مورد بررسی قرار گرفت، شامل دو گونه سستود (*pp Hymenolepiss* و *proglottina Davinia*)، یک گونه ترماتود (*Echinoparyphium*) و یک گونه از جرب (*cubitalis Megninia*)، دو گونه از شپش ها (*Philopterus* و *Lipeurus*) بود. علاوه بر این، انگل (*M. cubitalis*) با میزان ۷۲/۲۲٪ (۱۳) از انگل های جدا شده، شایع ترین انگل یافته شده در ابیا مورد بررسی بود. بحث و نتیجه گیری: یافته های این پژوهش نشان می دهد که ابیا اوراسیایی نقش مهمی در انتقال انگل های مذکور دارد. این اولین گزارش از گونه های (*spp Hymenolepiss*، *D. proglottina*، *spp Echinoparyphium*، *M. cubitalis*، *Philopterus* و *Lipeurus*) از ابیا اوراسیایی در ایران است.

کلمات کلیدی: انگل، کرم، ابیا اوراسیایی، پرندگان مهاجر، *rusticola Scolopax*.